

Prozrazení

Také Rychlé šípy si vyvolily jednu z uliček, do které se i s Rymáněm vrhli. Až dosud držely Rymáně pořád za ruce, což jim vadilo při rychlém běhu. Proto jej zde nyní pustily a předstíraly, že jim utekl.

Rymán běžel stále asi dva kroky před nimi. Snažili se udržovat stále směr, který by je vyvedl ze Stínadel ven, na Druhou stranu, ale zde v těchto tmavých a tak podivně kroucených uličkách to bylo nesmírně obtížné.

Potkávali nové Vonty, jednotlivě i v hloučcích, a skoro každý na ně volal: „Co se stalo v Myší pasti?“

Rychlé šípy na tuto otázku odpovídaly jen ledabyle v běhu: „Ale nadával tam někdo Dabinelovi!“

Vonty z Myší pasti ztrácely Rychlé šípy pomalu ze své stopy. Byly i s Jirkou Rymáněm rychlejší a je těžko říci, zda tuto rychlost způsoboval strach, nebo vycvičenější nohy!

V některých zvlášť tmavých a osamělých zákoutích tempo zpomalili, aby si odpočinuli a nabrali dechu. A okamžitě se zas rozběhli, jakmile se měli setkat s některým z Vontů.

Už se zdálo, že bude cesta takto probíhat poměrně klidně až k svému cíli, kterým měla být Rozdělovací třída. Bohužel Rychlé šípy ztratily v křivolakých uličkách směr a pohybovaly se stále hlouběji a hlouběji do Stínadel.

„Tady jsme už dnes přece jednou byli!“ říkal jen pořád Jindra Hojer na každém rohu nějaké uličky. A skutečně — hoši se několikrát ocitli vždy na témže místě, kam jakýmsi záhadnými oklikami doběhli.

Podivnou příhodu zažili pak na jakýchsi pouličních schodech, kterými sbíhali kamsi dolů do hlubin nových ulic a uliček. Po

schodech proti nim stoupali tři malí Vontové. Jeden z nich zoufale nařikal, prohledával malý notýsek, strčil jej do kapsy a opět vytáhl.

Druzí dva, kteří šli s ním, ho utěšovali. Rychlé šípy nerozuměly jejich slovům, ale podle domlouvavého tónu poznaly, že jsou to slova útěchy.

„Těch se bát nemusíme!“ pravil šeptem Jarka Metelka. „Jsou jen tři a jsou menší než my. Zeptáme se jich, co se tomu rozplakanému stalo!“

Zpomalili svůj běh ze schodů, a když byli u nich, zastavili se a Mirek se zeptal:

„Co se stalo? Proč tak naříkáš, člověče?“

Otázaný se na ně ani nepodíval, jen mávl zoufale rukou. Ale Vont, který šel po jeho pravé straně, pravil:

„Víte, on ztratil *gingo* — a teď bude asi vyloučen!“

